

fit habere d. dicit illar enim, ut p[ro]p[ri]a, utiq[ue] communi;
utq[ue] uno p[ro]p[ri]o, nam requirit p[ro]p[ri]am a d[omi]n[i]o, a p[ro]p[ri]o
fit stare cum abe[n]t.

Obiect 3. P[ro]p[ri]um, et alien[um] distingunt
a p[ro]p[ri]o d. p[ro]p[ri]o; & eorum p[ro]p[ri]a d. p[ro]p[ri]a. P[ro]p[ri]um q[ue]m q[ue]
p[ro]p[ri]um q[ue] p[ro]p[ri]o de h[ab]itacione, q[ue] ab aliis p[ro]p[ri]a d[omi]n[i]o
tr[an]s d. fit ac[er]t[us] q[ue] p[ro]p[ri]o, ut q[ue] p[ro]p[ri]a d[omi]n[i]o debent p[ro]p[ri]o
ab hac et illa p[ro]p[ri]o, ab hac et illa ab hac, ut si p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a d[omi]n[i]o, cam q[ue] d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o. q[ue] Con p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e

ARTIA

De p[ro]p[ri]a, in p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o
A p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o.

De p[ro]p[ri]a Respondit Doctor Saxe in 8. Metha d[omi]n[i]o
p[ro]p[ri]a d[omi]n[i]o 2. numero d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o. d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o
na quando n[on] e[st] cum d[omi]n[i]o h[ab]itacione p[ro]p[ri]o, in qua p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o
p[ro]p[ri]o; sed n[on] e[st] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, & h[ab]itacione p[ro]p[ri]o, et p[ro]p[ri]o
d[omi]n[i]o p[ro]p[ri]o; p[ro]p[ri]o q[ue] n[on] e[st] h[ab]itacione, cum p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o, & p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o; q[ue] in hoc p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, cum d[omi]n[i]o.
P[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o: ab p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, q[ue] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, q[ue] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, e[st] n[on] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, ut n[on] e[st]
d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, sed p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, ut p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o
d[omi]n[i]o ab illis; q[ue] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o, d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o
& p[ro]p[ri]o, sed e[st] e[st] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, & p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, ab illis; e[st]
p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o cum illis.

Instabit. Licet n[on] d[omi]n[i]o ab aliis in p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, in p[ro]p[ri]o
na n[on] p[ro]p[ri]o cum d[omi]n[i]o, p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o in eod[em] d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o
& p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o; q[ue] in p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o n[on] h[ab]itacione d[omi]n[i]o, d[omi]n[i]o d[omi]n[i]o
d[omi]n[i]o illa p[ro]p[ri]o. P[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o, n[on] e[st] p[ro]p[ri]o d[omi]n[i]o in eod[em] d[omi]n[i]o

*Deant 4. Utis aptitudinis potis e' identitatis posi-
 no; sed nihil potius potis e' pende ex ab ipse ratione utriusque
 & identitatis potis dicitur a se sui. R' distinguendo maiorem a' apti-
 tudinis potis e' identitatis potis sumpta maioris, e' p'cedit dar a se
 sui, nego maiorem; sumpta p'cedit e' p'cedit p'cedit a' b' illa. De
 do: deinde distinguendo e' minor; nihil potius potis e' p'cedit utriusque
 p'cedit dicitur, si illud q'd p'cedit sumptis quod ad p'cedit maioris
 concludit, si sumptis quod ad a' b' non sumpta dicitur; nego minoris
 concludit, deinde neganda e' p'cedit, q' identitatis potis e' p'cedit utriusque
 p'cedit a' b' maioris, sed p'cedit sumpta.*

*Deant 5. Quando q'm hie hie p'cedit utriusque
 p'cedit e' dicitur ab aptitudine q'm hie hie p'cedit utriusque
 ne; sed dicitur harum aptitudinum p'cedit a' b' utriusque
 p'cedit, ut utro ab ipse; q' est aptitudine n' p'cedit utriusque ab ipse
 dicitur a' p'cedit. R' distinguendo maiorem; sed dicitur harum
 aptitudinum maioris p'cedit p'cedit p'cedit a' b' utriusque
 de maiore; p'cedit, nego: nam ab ipse maiore dicitur sumptis utriusque
 p'cedit, ut p'cedit nisi iam abstracti dicitur aptitudine p'cedit.*

*Ad hoc dicitur ex n' utriusque p'cedit p'cedit utriusque
 ad hoc p'cedit, q' n' in hoc dicitur p'cedit p'cedit p'cedit p'cedit
 hie; p'cedit in ipse hie n' capite dicitur, n' q'm n' in ipse p'cedit
 p'cedit, quod negant hie, e' p'cedit p'cedit p'cedit p'cedit p'cedit; q' n' p'cedit
 utriusque p'cedit aptitudinis illar committuntur; dicitur p'cedit quod re-
 gant sunt contingente; ut p'cedit quod contingente p'cedit utriusque
 at qui p'cedit p'cedit aptitudinis dicitur p'cedit, q' in ipse p'cedit
 h' e' p'cedit. p'cedit d' n' nullum dar in ipse p'cedit in quo n' p'cedit
 existit sine dicitur, q' n' p'cedit a' p'cedit a' p'cedit: utriusque p'cedit, q' n' p'cedit
 dicitur sumpta p'cedit e' existencie; p'cedit p'cedit utriusque
 si utro*

si vero sumitur sine esse, sunt ab aeterno in quo non potest dari ad
la privationem dicitur.

1^a q^a dicitur 3^a q^a dicitur quod non in illo priori quod antecedit ad
esse, forte sine illis ad huc non potest haberi, q^a si dicitur per barbara, isto
modo dicitur quod dicitur quod potest ad huc non potest ad huc tunc dicitur
t^r, sed sine per barbara non datur potest, q^a dicitur non in illo priori forte sine
ne dicitur ad huc non potest haberi: minor 2^a q^a potest e quidem t^r tunc
per barbara, tunc dicitur si potest autem non datur tunc potest. 2^a q^a
non datur potest sine esse, et illud vero non datur potest tunc tunc: at qui se
minimale dicitur potest sunt per barbara: q^a si ad huc in illo priori non datur
t^r per barbara nec est ad huc esse, et sequenter nec potest. 3^a q^a
ad huc non datur apte, hoc enim cum sit potest, seu capere, tunc
videntur t^r sine pro sermone quibus tunc per barbara esse non potest.

Dicitur. Licet in illo priori in potest non datur per barbara esse
essentia, datur t^r in esse potest dicitur, sed hoc potest ad huc tunc tunc tunc
videntur ad huc, q^a tunc potest datur apte. 2^a q^a in illo priori in potest
t^r videtur hanc potest ad huc per barbara nec potest esse, sed tunc
in potest datur tunc: Unde neganda e maior, quod si datur in illo
priori potest tunc e potest potest ad huc tunc cum illo esse con
traria potest tunc, ac potest non esse potest.

ARTICULUS 1us
In 1^a q^a dicitur in 2^a q^a dicitur.

De negativa. 1^a q^a ab ad potest datur et tunc potest, sed tunc
2^a q^a dicitur in multis, q^a non e potest.

Contra tunc dicitur 2^a q^a qui dicitur q^a licet in 2^a
q^a non datur potest potest tunc, hoc e non ut potest in potest
in multis, datur in potest tunc, hoc e non quod datur tunc e in multis
rei.

Dei. **Plant 1.** Cum identitate virtuali. Et dicitur potentia fieri
 subiecti. Et licet in d. natura sit contractionem hinc illen-
 tem actualem, potest nihilominus esse potentia. antecedens sicut
 et reliqua potentia in g. virtus, et virtus non pericunt per se actus, quod
 potentia potentia. Respondeo antecedens et distinguendo via per se.
 Reliqua potentia que sunt ad reductionem, et receptionem non pericunt
 per se actus, comulo antecedens, potentia que sunt ad alium non pericunt
 per se actus, nego. Quod virtus est virtus, et potentia ad se actus
 non, non pericunt per se actus, aptus vero potentia maxime, et per se ad
 alium. Et hinc est et reges, cum illa potentia actualem per se non pericunt
 a se recipi, et hoc nec a deo non dependat, et virtus non a deo
 fuisse enim non dividitur in potentia sed ad communicationem, et receptionem
 dicitur.

Plant 2. Hinc operationem virtus dicitur a se actus potentia am-
 abita, et est potentia virtuali. Respondeo antecedens, dicitur a se actus
 potentia actuali maxime sumpta comulo antecedens, potentia, nego.
 potentia maxime sumpta tunc dicitur quando non in illis et maxime
 cura est dicitur fuerit vero, cum virtus est fuerit. Virtus est
 si ad se actus virtus dicitur potentia esse unum in multis virtutibus
 et potentia esse unum in multis potentibus, non vero actualibus.

ARTICULUS 6.
In natura virtus in se
Plant.

Respondeo. Et in isto dicitur via requiritur virtus actus potentia
 de se virtus, et in hoc statu natura est virtus.
Plant 1. Si natura in hoc statu virtus virtus ut in virtutibus
 proveniret a se actus per se actus virtus, sed natura est per se actus
 non per se actus, accipiunt virtus ab actu, sed natura est virtus
 virtus.

15
3
q̄ conceptus ab illa accipiunt utem, si vero nō a conceptis. Q̄
negando minorē; ad probandam distinguenda maior. Nūq̄
accipiunt utem partem ab illa, concedo maiorē; accipiunt utem par-
tem nego. Deinde concessa minore distinguenda e sequens; con-
ceptus accipiunt a nō utem partem sine intellectu, concedo q̄
nōc illud ponuntur contrā in hac, Tulla p̄terit, conceptus illi-
sunt a nō utem partem nego; hanc enim accipit nō a conceptis qu-
tenet se illa p̄cedunt ab inferioribz.

Obiect. 2. Non dat p̄teritū identitē eorū, nisi inpe-
nitenti; sed in q̄ statu n̄ dat identitē si p̄cederit eā e abstracta; q̄
negue daret p̄terit. R̄ distinguendo maiorē; n̄ dat p̄teritū
identitē marti, et fontibz; concedo maiorē; sine identitē p̄teritū
nego; nisi hac respiciat uter p̄teritū.

Obiect. 3. Oportet supponit ad suum autem, supponit
e in p̄teritū; illud; sed p̄teritū e obiectum contrā; q̄ daret supponit
ad contrā; e n̄ fieri ab alio. R̄ distinguendo maiorē; obiectum sup-
ponit ad suum autem martē, et quo ad esse recte concedo maiorē;
p̄teritū, et quo ad eē obiectum, nego. Unde hō p̄teritū supponit quidem
ad contrā martē, et quo ad eē recte, n̄ tū p̄teritū quod ad contrā,
e abstractum.

Obiect. 4. Si non p̄cederit a conceptis abstractis
sibi nō tū darentur utiq̄, quō dantur contrā; imo q̄ maiorē; per da-
unt uter p̄teritū, et p̄teritū hōis; q̄ non una utiq̄ p̄teritū
reducit nōr unam; q̄ si multiplicet utiq̄, multiplicet utiq̄ etiam
p̄teritū, et p̄teritū hōis. Respondit ^{ante dicitur} ~~reducit~~, de qua e sequen-
ti. Quod si dicitur de magis ab hōis n̄ sequit multiplicari p̄teritū hōis;
q̄ tunc p̄teritū multiplicet, multiplicet tūc p̄teritū hōis, sed n̄ respiciat
multiplicet et p̄teritū. Unde si p̄teritū e dicitur in eadem ha-
p̄teritū dicitur p̄teritū n̄ dicitur p̄teritū alia dicitur multiplicet
factū.

Cum fuerit in re. Et si participat mater pro in substrata
Sunt in re et in natura facta in figura

Quid est generis et species sunt corpora? notandi
fieri non sicut in re de corpore sed est species quantitati, nec etiam de
his speciat et generis sumunt abstractio a spiritibus et corpore, sed
ipsa sunt in re concitata ad corpus. Regis afflu. Et quia et spe
cies sunt idem veriter cum suis inferioribus, sed hoc sunt a parte.
Et etiam genera et species corpora eorum.

Quid est generis et species existant separata
suis inferioribus? Negative, quod iam se manet, dum quod est in se
nisi addit, ut per se ipsum resicimus.

CHODS

De abstractione Virtus ut VIRTUS I

Quid est quod est abstractio?
Abstractio idem est, ab omni ab his separari, quod dicitur per
illud, et est ut cum anima separatur a corpore, et intentionalis
ut cum se intus separantur deo, quod est spiritus manens communis. Deinde
abstractio intentionalis aut est negativa, aut positivus, negativus est quan
do sine esse, sicut factum est de aliis negamus, ut si signum in
abstracto autem corpore non negat, sed positivus est quando ex multis vir
tutibus in unum tantum intendimus et unum ab eis, quod sicut illud
abstractum nam eorum in ibidem intendendo velut ab eis, et de hoc
ultimo abstractio, quod intelligendum est illud, quod eorum circum
ferit abstractio non est in mendaciam.

Quid est virtus? quantum ex illis abstractio est
propria virtus. Et nec realiter, tunc si virtus distinguitur
et aliter.

produit; aliter dicitur patiens, quod subiectus tales species producendo
facit, et sic illa dicitur. Distinguitur ista patiens a seipso, quod leg
natur in seipsum et in seipsum, sed ista species dicitur in seipsum
se, sed et in se; semper vero, sicut et in seipsum, et in seipsum.

Quare dicitur quomodo species abstracta
faciat? R. sic. Vultur una eademque abstracta sui speciem
in aliquo sensuum eadem eorum: Vnde hoc abstractum mis
tit sui speciem in oculum, qua oculi informati percipiunt
speciem; ex qua percipit, quod dicitur foramine, necnon speciem
ut appellantur dicitur a via speciem in sensum eorum et per
sentantur hoc abstractum, qua specie informati sensus percipi
unt et cognitionem huius abstracti sensationem vocant, ex qua
sensatione dicitur a via speciem in phasiam, et hoc
speciem dicitur phasiam in seipsum, quo phasiam in seipsum
informat phasiam et dicitur cognitionem, quod dicitur phasiam
in seipsum. Et hoc phasiam expressit expressit seipsum
speciem, qua dicitur cognoscere seipsum, hoc est spirituum, et dicitur
speciem spirituum in phasiam in seipsum, producit enim
ad hoc quod manus dicitur a via speciem in seipsum et dicitur illis
operari, qui coniungendo seipsum cum phasiam expressit illud ele
uat et ambo producant speciem spirituum in istam pa
tientem, quod quidem speciem quod illarum tandem ista patiens
dicitur hoc abstractum dicitur speciem in seipsum.

Quare dicitur in hac specie ista
obiecti representantem in seipsum hoc abstractum, in seipsum id est
hoc abstractum in in seipsum dicitur? pro. 1. per seipsum unde dicitur
illud in seipsum abstractum, sicut pertinet ad istam patientem
semper, qui intendendo in seipsum et in seipsum dicitur. pro. 2. per
D. Thomam, unde iuxta istum habet dicitur a seipsum in seipsum
fit

Quid sit in corpore
Quomodo in illis?

Et ab aliqua specie esse cognoscitur secundum primum esse
nam si unum sit: cum igitur cetera sunt contenta sub eodem
tanguam sub genere: quare? Et in corpore? R. si aliquid sit
aut totum esse pendet ab operatione illius obiecti tantum. Et sic
si respectu potest ab eis pendere ab illis: et sic ut unum sit
ut de specie quod pendet in eis: et sic ut ea quod illis obiectis
si primum habeat quod illis in eis: hec omnia esse a se recipiunt
intra se: si illud non habeat hanc in eis.

Quod de novo incipiunt semper habent ab eis in eis
nam: sed contra: non incipiunt esse de novo ab eis. Et sic
tantum. R. diffinendo maiorem: quod de novo incipiunt
hinc ab eis in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
medietate: conueniens maior: semper proficitur a maiori
unde ad aliquid descendunt in eis: et sic in eis: et sic in eis
medietate: conueniens maior: semper proficitur a maiori
in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis.

Quare? Et ubi sit in eis? R. sic in eis: et sic in eis
tunc si quando in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
tunc si quando in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
tunc si quando in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
tunc si quando in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis

Quod? Et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
aut taliter ordinem: sed ubi in eis: et sic in eis: et sic in eis
in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
quod sufficit in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis

Quare? Et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
cum fuerit in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
fuerit in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis
fuerit in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis: et sic in eis

quod

Quare si quorū comparatio existat etiam ad hoc quod si
 plerūq; datur comparationem, ab eis emantem, ab eis par-
 ter comparationem in se respiciantur: extra enim magister compari-
 tatis, q; in hac propositione mentali, sicut est ab eis, magister esse
 sentit abbedinam comparatur sicut est sicut comparatur abbedini,
 mater s. In d. videtur in cetero, prater comparationem respiciantur
 extrema nam comparata mater s. ^{ur} tantum, ipse vero d. respiciantur
 ita comparationem prater, id est, ceterum in se extrema. Rigitur
 in hoc d. cetero prater comparationem existet ceterum. P. q; sicut in hoc
 respiciantur cetero inter nam et prater, quod sit extrema, sed tunc cetero
 n. datur a prater, q; in cetero cetero cetero cetero.

Obij. Relatio comparatio inter extrema, sed hec
 comparatio datur quando utraque est extrema, q; in primo comp-
 to mater comparationem existit cetero. R. dicitur quando maiorem.
 Relatio comparatio mater, nego maiorem: et corpora sicut in
 cetero, sed hec totum datur in cetero prater comparationem

STRONG

Quotuplex sit in prae?

R. dividitur adaequate in tres nempe in relationem in
 negativam, et privativam. Quod ad relationem P. q; potest esse
 utrumque ordinem inter se sicut dicitur q; q; est adhibita in se
 et prater, sed hic ordo n. fit esse cetero, sicut dicitur extra mandatum
 si cetero, q; cetero. Quod ad negativam, et privativam P. q; potest esse
 prater cetero in acie s. n. n. sicut potest esse prater cetero, sed
 nihil nisi sicut n. datur cetero in acie, q; cetero.

Obij. s. negativam, et privativam datur a se sui nam quiritur
 de cogitare, sicut datur q; sicut in acie, q; in se cetero rationis s.
 R.

